

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/35/2020
Identifikačné číslo spisu: 5020200192
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5020200192.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: P. K. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom O. XX, XXX XX Ž., právne zastúpeného JUDr. Andreou Vladárovou, advokátkou, so sídlom Veľká Okružná 17, 010 01 Žilina, IČO: 51 407 442, proti žalovanému: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, o návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného - stavebné povolenie Č. s.: 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019, vydané mestom Žilina, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 31S/66/2020-52 z 9. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/66/2020-52 zo dňa 9. septembra 2020 v časti výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej ako „správny súd“) uznesením č. k. 31S/66/2020-52 zo dňa 9. septembra 2020 (ďalej ako „napadnuté uznesenie“) podľa § 179 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zastavil konanie o žalobe žalobcu zo dňa 10.08.2019.

2. Predmetnou žalobou sa žalovaný domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č. 310/2019-670/2019/OD/Mo-SP zo dňa 14.02.2019. Uvedeným rozhodnutím žalovaný, ako príslušný špeciálny stavebný úrad pre miestne a účelové komunikácie podľa § 3a ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb. cestný zákon a § 120 zák. č. 50/1976 Zb. stavebný zákon, pri použití zák. č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky, povolil podľa § 66 stavebného zákona stavebníkovi BEST group eu, s. r. o., Bratislavská 117, 010 01 Žilina, stavbu „Komenského rezidencia - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy objektu č. 2620, Ul. Komenského, Žilina“, SO Spevnené plochy - komunikácie a parkoviská, SO Dažďová kanalizácia - odvádzanie dažďovej vody zo spevnených plôch, na parcele č. KN-C 4451/1, 4451/60, 4451/61, 4451/62, 4451/63, 4451/64, 4451/65, 4451/66, 4451/67, kat. územie Ž.. Zároveň sa žalobca domáhal, aby súd uznesením uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č.

21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019. Uvedeným rozhodnutím žalovaný, ako stavebný úrad príslušný podľa § 117 stavebného zákona a zákona č. 416/2001 Z. z. povolil podľa § 66 stavebného zákona stavebníkovi BEST group eu, s. r. o., Bratislavská 117, 010 01 Žilina, IČO: 48218944, stavbu „Komenského rezidencia - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy objektu s. č. 2620“, Ul. Komenského, Žilina, na pozemku register „C“ parc. č. 4451/60, 4451/61, 4451/62, 4451/64, 4451/65, 4451/66, 4451/67 v kat. území Ž..

3. Uznesením sp. zn. 31S/62/2019 zo dňa 17. apríla 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2020, správny súd vylúčil konanie o návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019 na samostatné konanie.

4. Uznesením č. k. 31S/66/2020-40 zo dňa 1. júla 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2020, uložil správny súd žalovanému povinnosť do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia doručiť žalobcovi stavebné povolenie vydané mestom Žilina, stavebným úradom Č. s. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019.

5. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd poukázal na § 179 ods. 1, ods. 4 SSP a uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/66/2020-40 zo dňa 01.07.2020, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia doručiť žalobcovi stavebné povolenie vydané mestom Žilina, stavebným úradom Č. s. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019, nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2020. Tým nastúpil stav splnenia podmienky predpokladanej úpravou podľa § 179 ods. 4 SSP, podľa ktorého po právoplatnosti uznesenia o uložení povinnosti doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie správny súd konanie zastaví (§ 179 ods. 4 vetá prvá SSP). V nadväznosti na to správny súd rozhodol o zastavení konania.

6. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. b/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

7. Žalobca podal kasačnú sťažnosť proti výroku, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že podľa jeho názoru súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá dôvody podania kasačnej sťažnosti, tak ako je dané v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

8. Sťažovateľ v kasanej sťažnosti dôvodil, že bol úspešným účastníkom konania, ktoré sa viedlo na základe jeho návrhu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť mu rozhodnutie žalovaného - stavebné povolenie Č. s. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.01.2019 vydané mestom Žilina, stavebným úradom. Uvedené je nesporné aj zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia - bod 3. Návrhu žalobcu na doručenie citovaného rozhodnutia bolo vyhovené.

9. Sťažovateľ ďalej uviedol, že zo všeobecnej zásady ustanovenej v § 170 písm. b/ SSP existuje zákonná výnimka, ktorú zákonodarca zakotvil do § 171 ods. 1 SSP pre prípad, že účastník konania procesne zaviniť zastavenie konania. Na základe tohto zákonného ustanovenia platí, že trovy konania je povinný hradiť ten účastník konania, ktorý zaviniť že takéto trovy vznikli. Na žalovaného v konkrétnom prípade dopadá sankcia za to, že konanie bolo vedené, pričom žalovaný bol vo veci neúspešný. Procesné zavinenie je nutné vykladať komplexne a extenzívne a výnimka zo všeobecnej zásady stanovenej v § 170 písm. b/ SSP je premietnutá do § 171 ods. 1 SSP ako pravidlo. Procesné zavinenie ako zásada z hľadiska náhrady trov konania je s určitosťou osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou, ktorou sa prvostupňový súd neriadil. V prejednávanej veci bolo povinnosťou súdu konanie z vyššie uvedeného dôvodu podľa § 179 ods. 4 SSP zastaviť. Pokiaľ by bol žalovaný úspešný a žaloba žalobcu by bola nedôvodná, k zastaveniu konania by z tohto dôvodu nedošlo. Súd mal prijať záver, že žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania v dôsledku čoho má žalobca právo na náhradu trov konania. O jeho výške by potom rozhodoval po právoplatnosti samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom podľa § 175 ods. 2 SSP, ktorý v rámci rozhodovania o výške trov posudzuje účelnosť a dôvodnosť žalobcom

uplatňovaných trov.

10. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie v časti napádaného výroku ohľadne trov konania zrušil s poukazom na § 462 ods. 1 SSP a vec vrátil na nové konanie. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov kasačného konania.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

13. Predmetom kasačného konania v danej veci bolo uznesenie správneho súdu, ktorým správny súd konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, a to v časti výroku o trovách konania žalobcu. Kasačný súd preskúmal napadnutý výrok v rozsahu a medziach kasačnej sťažnosti, pričom sa zameral aj na konanie, ktoré vydaniu napadnutému výroku predchádzalo.

14. Podľa § 163 SSP sú trovy konania všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

15. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

16. Podľa § 170 písm. b/ SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

17. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

18. Podľa § 179 ods. 1 SSP, ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

19. Podľa § 179 ods. 4 SSP po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

20. Správny súd odôvodnil napadnutý výrok uznesenia nasledovne, cit: „7. V nadväznosti na rozhodnutie správneho súdu o zastavení konania a pri aplikácii úpravy podľa § 170 písm. b/ SSP rozhodol správny súd o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania“.

21. Kasačný súd konštatuje, že právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, je súčasťou

obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

22. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že správny súd uznesením č. k. 31S/66/2020-40 zo dňa 01.07.2020 uložil žalovanému doručiť žalobcovi (sťažovateľovi) žalobou napadnuté rozhodnutie, keď „po vyhodnotení obsahu predloženej žaloby ako žalobcom uplatneného prostriedku právnej ochrany podľa § 179 SSP, teda ako žaloby opomenutého účastníka, vyhodnocoval primárne splnenie základných podmienok takéhoto typu žaloby a to:

1/. správnosť tvrdenia žalobcu, podľa ktorého mu malo byť doručené stavebné povolenie vydané žalovaným dňa 31.01.2019 Č. s.: 21041/2018-4375/2019-OSP-AD (ďalej ako stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 alebo aj predmetné stavebné povolenie), pretože mu svedčil status účastníka stavebného konania, ktoré vyústilo do vydania tohto stavebného povolenia a

2/. skutočnosť, že od vydania stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019 neuplynuli viac ako tri roky.

Uvedené dve podmienky úspešnosti žaloby opomenutého účastníka podľa § 179 SSP sú usporiadané kumulatívne, avšak celkom logicky prioritu má skúmanie druhej podmienky (pri skonštatovaní jej nesplnenia práve vzhľadom na kumulatívne usporiadanie vymedzených dvoch základných podmienok žaloby opomenutého účastníka je skúmanie prvej podmienky bezpredmetné). Žalovaný vydal predmetné stavebné povolenie dňa 31.01.2019 z čoho nepochybne vyplýva splnenie druhej podmienky teda, že od vydania stavebného povolenia neuplynulo viac ako tri roky.

Pri riešení otázky, či je naplnená i prvá podmienka, a to v časti ohľadom statusu žalobcu ako účastníka stavebného konania, bolo potrebné vychádzať z odôvodnenia predloženej správnej žaloby, v ktorej žalobca vo vzťahu k obom stavebným povoleniam tvrdil, že parcela „C“ č. 4451/50 v katastrálnom území Ž. (vo vlastníctve žalobcu) je priamo susediaca s parcelou registra „C“ č. 4451/1 (na ktorej sa má uskutočňovať stavba podľa stavebného povolenia zo dňa 14.2.2010) a zároveň vo vzdialenosti 1 meter od parcely registra „C“ č. 4451/64 (na ktorej sa má uskutočňovať stavba podľa oboch označených stavebných povolení) a žalobca má jediný prístup ku svojej parcele „C“ č. 4451/50 a garáži umiestnenej na parcele č. 4451/50 cez parcely registra „C“ č. 4451/64, 4451/66 (na ktorých sa má uskutočňovať stavba podľa oboch stavebných povolení), z ktorých parcela „C“ č. 4451/66 je používaná na účely vstupu a východu z okolia za budovou súpisné č. 2620. Žalobca ako vyplýva z predloženej správnej žaloby svoj status účastníka stavebného konania, v ktorom bolo vydané označené stavebné povolenie vyvodzoval z úpravy § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona. Tvrdil, že v rámci stavebného konania nemohol vzniesť občianskoprávnu námietku týkajúcu sa zriadenia vecného bremena, ktorú by musel žalovaný prejednať, čo mu však žalovaný svojím postupom zmaril. Povolením stavby v zmysle vydaného stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019 dochádza ku vzniku a existencii možnosti ovplyvnenia vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám a nie je potrebné skúmať reálny faktický zásad do týchto práv. Žalobca namietal splnenie podmienok pre doručovanie označeného stavebného povolenia verejnou vyhláškou, keď uviedol, že žalovaný mu nikdy neoznámil podľa § 61 stavebného zákona začatie stavebného konania.

Z úpravy § 59 ods. 1 stavebného zákona vyplýva definícia okruhu účastníkov stavebného konania. U účastníkov stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona je ich status účastníkov stavebného konania viazaný na to, že majú vlastnícke alebo iné práva v zmysle ich definície podľa § 139 ods. 1 písm. a/ až d/ stavebného zákona, k pozemkom a stavbám na nich, vrátane susediacich pozemkov a stavieb, všetko za predpokladu, že ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Žalobca v správnej žalobe tvrdil, že ako vlastník parcely „C“ č. 4451/50 má na túto svoju parcelu, na ktorej má postavenú garáž, prístup jedine cez parcely „C“ č. 4451/64, 4451/66, na ktorých sa má stavba podľa predmetného stavebného povolenia realizovať, a že jeho parcela „C“ č. 4451/50 je priamo susediacou s parcelou „C“ č. 4451/1 a 1 meter vzdialenou od parcely „C“ č. 4451/64 a parcela „C“ č. 4451/66 je používaná na účely vstupu a východu z okolia za budovou súpisné č. 2620. Toto tvrdenie žalobcu žalovaný nespochybňoval, ani nerozporoval a správny súd z neho vychádzal ako z nespornej skutkovej okolnosti a zároveň toto tvrdenie žalobcu preukazuje aj kópia katastrálnej mapy zo dňa 23.11.2018, ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu. Pre vyhodnotenie naplnenia druhej z vyššie označených podmienok žaloby opomenutého účastníka bolo v tomto konaní relevantné vymedzenie pozemkov, na ktorých má byť stavba podľa predmetného stavebného povolenia realizovaná, tak ako vyplýva z bodu 1. písm. a/ výroku tohto stavebného povolenia určujúceho Podmienky uskutočňovania stavby, čo je konkrétne vymedzené

správnym súdom i vo vyššie uvedenom odôvodnení tohto uznesenia. V nadväznosti na to správny súd konštatuje, že žalobcovi svedčí status účastníka stavebného konania, v ktorom bolo vydané stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019, nakoľko realizáciou stavby podľa tohto stavebného povolenia i na pozemkoch „C“ č. 4451/64, 4451/66, cez ktoré vedie jediný prístup k parcele vo vlastníctve žalobcu „C“ č. 4451/50 (vlastnícke právo žalobcu k tejto parcele vyplýva z verejne dostupného výpisu z katastra nehnuteľností), je vytvorená možnosť, že uskutočnením stavby na pozemkoch „C“ č. 4451/64 a 4451/66 budú ovplyvnené, a teda dotknuté práva žalobcu, a to konkrétne jeho vlastnícke právo zahŕňajúce v zmysle definície obsahu vlastníckeho práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka, jeho právo ako vlastníka v medziach zákona predmet svojho vlastníctva užívať. Toto konštatovanie správneho súdu je dostatočným základom pre záver správneho súdu o existencii možnosti, že stavebným povolením zo dňa 31.01.2019 môžu byť dotknuté práva žalobcu v zmysle § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, čím je daný základ i pre záver správneho súdu o statuse žalobcu ako účastníka stavebného konania, v ktorom bolo vydané stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019. Z tohto statusu žalobcu vyplýva povinnosť žalovaného doručiť žalobcovi predmetné stavebné povolenie. Na tomto mieste odôvodnenia správny súd zdôrazňuje opätovne skutočnosť uvedenú v Podmienkach uskutočňovania stavby podľa výroku predmetného stavebného povolenia, podľa ktorého sa má stavba realizovať okrem iného i na parcele „C“ č. 4451/64 a 4451/66.

Ku tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého tento mohol vzniesť v stavebnom konaní, ktoré skončilo vydaním stavebného povolenia občianskoprávnu námietku týkajúcu sa zriadenia vecného bremena, ktorú by musel žalovaný prejednať a toto bolo žalobcovi postupom žalovaného zmarené správny súd uvádza, že žalovaný nemá právomoc takúto námietku žalobcu autoritatívne prejednať, v ktorej časti správny súd poukazuje na úpravu podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona a contrario. Pri absencii dohody účastníkov riešiacej takúto námietku účastníka stavebného konania (námietku, ktorá prekračuje rozsah právomoci stavebného úradu), by žalovaný musel žalobcu odkázať na podanie žaloby na súd v súlade s úpravou § 137 ods. 1 stavebného zákona.

Následne správny súd, vzhľadom na znenie úpravy podľa § 179 ods. 1 SSP, podľa ktorej: Ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, vyhodnocoval zákonnosť (teda súlad s relevantnou procesnoprávnou a hmotnoprávnou úpravou) postupu žalovaného, ktorý stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 (ako aj oznámenie o začatí stavebného konania) doručoval verejnou vyhláškou. Úprava podľa § 61 ods. 4, § 69 ods. 1 stavebného zákona vymedzuje prípady, kedy dochádza k uplatneniu postupu doručovania upovedomenia o začatí stavebného konania a stavebného povolenia verejnou vyhláškou. Z písomného vyhotovenia stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019 nevyplýva odôvodnenie postupu žalovaného pri jeho doručovaní verejnou vyhláškou a uvedené nevyplýva ani z obsahu pripojeného administratívneho spisu. Z pripojeného administratívneho spisu zároveň nevyplýva, že by žalovaný v rámci postupu v stavebného konania, v ktorom bolo vydané predmetné stavebné povolenie vôbec vykonal akékoľvek úkony v smere zistenia okruhu účastníkov stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona pre potreby zistenia splnenia podmienok pre doručovanie verejnou vyhláškou z dôvodu, na ktorý poukázal žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe, a to z dôvodu veľkého počtu účastníkov stavebného konania.

Vo vzťahu ku stavebnému povoleniu zo dňa 31.01.2019 správny súd uvádza, že bolo bezpochyby v možnostiach žalovaného minimálne šetrením vo verejnom registri - katastri nehnuteľností, ustáliť okruh účastníkov stavebného konania, v ktorom bolo toto stavebné povolenie vydané, a tým vytvoriť priestor pre uplatnenie správnej úvahy žalovaného v smere voľby oznámenia začatia stavebného konania a v nadväznosti na to i samotného stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019 verejnou vyhláškou z dôvodu veľkého počtu účastníkov stavebného konania. Žalovaný takéto úkony v stavebnom konaní, ktoré vyústilo do vydania stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019 vôbec neuskutočnil a priamo, rovno a bez ďalšieho doručoval stavebné povolenie verejnou vyhláškou. Takýto postup žalovaného nie je správnym súdom považovaný za súladný so zákonom, a to konkrétne s úpravou § 61 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 1 stavebného zákona, ktorá právna úprava viaže doručovanie verejnou vyhláškou okrem iného na stavbu s veľkým počtom účastníkov. Na tomto mieste odôvodnenia správny súd poukazuje na závery podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 69/2011 zo dňa 18.10.2012, podľa ktorých: „... je však podľa názoru Ústavného súdu nevyhnutné podotknúť, že doručovanie stavebného povolenia verejnou vyhláškou v zmysle citovaných ustanovení stavebného zákona (má sa na mysli úprava § 61 ods. 4

Stavebného zákona a § 69 ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom v čase doručovania sporného stavebného povolenia - poznámka správneho súdu) je viazané na účastníctvo v stavebnom konaní, resp. na veľký počet účastníkov stavebného konania. Účastníctvo v stavebnom konaní však nemá iba imaginárny (iluzórny) význam resp. pojem účastník v konaní nie je iba akási blanco (t.j. bezobsažná) veličina bez konkrétneho obsahu, práve naopak, s účastníctvom v konaní (v danom prípade v stavebnom konaní) je spätý celý rad práv a povinností, a to nielen hmotnoprávneho, ale aj procesnoprávneho charakteru, ktorých využívanie (v prípade práv) a plnenie (v prípade povinností) musí mať reálny základ a odraz v samotnom konaní. Inými slovami, aby účastník konania (v danom prípade stavebného konania) mohol jemu zákonom priznané práva a povinnosti aj realizovať, musí mať vedomosť, že má postavenie účastníka konania, resp. že je s ním konané ako s účastníkom konania. Vzhľadom na reálny význam a obsah pojmu účastník stavebného konania je tak bezpochyby dôvodná aj požiadavka jeho identifikácie a až v prípade zistenia, že takýmto spôsobom identifikovaných účastníkov stavebného konania je veľké množstvo, prichádza do úvahy aplikácia zákonného ustanovenia o doručovaní stavebného povolenia vyhláškou.“ Stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 a ani obsah administratívneho spisu nesvedčia o naplnení zákonných podmienok pre doručovanie tohto stavebného povolenia verejnou vyhláškou k momentu doručovania, spočívajúcich v tom, že stavba sa týkala veľkého počtu účastníkov stavebného konania. Pri absencii tejto podmienky rovnako ako pri absencii akéhokoľvek iného dôvodu pre doručovanie tohto stavebného povolenia verejnou vyhláškou, potom doručenie tohto stavebného povolenia verejnou vyhláškou nebolo súladné so zákonom, a to konkrétne s úpravou § 61 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 1 stavebného zákona a toto stavebné povolenie verejnou vyhláškou účinne doručené nebolo. Správny súd preto žalovanému uložil povinnosť doručiť žalobcovi stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Pokiaľ je v stavebnom povolení zo dňa 31.01.2019 odkaz na § 26 ods. 2 správneho poriadku, táto úprava je aplikovateľná podľa § 140 stavebného zákona i v stavebnom konaní, avšak umožňuje doručovanie verejnou vyhláškou v prípade neznámych účastníkov, čo vzhľadom na možnosť zistenia vlastníckeho práva žalobcu k dotknutej parcele č. „C“ 4451/50 z verejného registra - katastra nehnuteľností a nespornosť žalobcom tvrdenej dostupnosti tejto parcely len cez parcely „C“ č. 4451/64 a 4451/66, vo vzťahu k žalobcovi naplnené nebolo.

Pokiaľ žalovaný v podaní vyjadrenia sa k žalobe poukazyval na záver podľa stanoviska Okresného úradu Žilina, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia na úseku EIA, ktoré bolo vydané dňa 07.08.2018 a úpravu podľa § 40c ods. 8, ods. 10 stavebného zákona a poznámku 15b), 15d) k § 29 ods. 12, § 37 ods. 1 a § 19 ods. 1 všetko zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z ktorej právnej úpravy a stanoviska Okresného úradu Žilina žalovaný vyvodzuje záver, podľa ktorého v predmetnej veci nie je možné preukázať účastníctvo v stavebnom konaní ani aplikáciou osobitného predpisu, a to § 24 až 27 zákona č. 24/2006 Z. z., hodnotí správny súd túto argumentáciu žalovaného pri primárnom zohľadnení vyššie uvedených záverov správneho súdu ako nedôvodnú, ako argumentáciu, ktorá neobstoí ako dostatočný a relevantný dôvod doručovania predmetného stavebného povolenia žalobcovi verejnou vyhláškou.

Pri konštatovaní absencie dôvodov i pre oznamovanie začatia stavebného konania, verejnou vyhláškou podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona v zmysle vyššie uvedeného odôvodnenia, nie je možné len na základe napriek tomu uskutočnenému oznámeniu začatia tohto stavebného konania verejnou vyhláškou, len z právnej úpravy § 69 ods. 1 stavebného zákona, ktorá odkazuje pri spôsobe oznamovania stavebného povolenia na spôsob oznamovania začatia stavebného konania, vyvodiť záver o zákonnosti oznámenia predmetného stavebného povolenia verejnou vyhláškou.

Pokiaľ žalovaný v doplňujúcom vyjadrení k správnej žalobe podľa jeho podania zo dňa 06.11.2019 tvrdil dôvodnosť oznamovania verejnou vyhláškou z dôvodu, že išlo o stavebné povolenie na líniovú stavbu, správny súd po oboznámení sa s obsahom samotného stavebného povolenia zo dňa 31.01.2019, ako aj pripojeného administratívneho spisu a v ňom ťažiskovo s projektovou dokumentáciou v rozsahu textovej a grafickej časti konštatuje, že stavby, ktorých sa týka stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 za líniové stavby v zmysle definície líniových stavieb podľa § 139 ods. 3 stavebného zákona nie je možné považovať. V nadväznosti na to stavebné povolenie zo dňa 31.01.2019 verejnou vyhláškou z tohto dôvodu účinne oznámené - doručené byť nemohlo a správny súd tak, ako je už odôvodnené vyššie uložil žalovanému povinnosť ho žalobcovi doručiť ako vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Pre úplnosť odôvodnenia správny súd dodáva, že vo vzťahu k dôvodu doručovania ako oznámenia o začatí stavebného konania, tak stavebného povolenia verejnou vyhláškou z dôvodu, že ide o rozsiahlu stavbu, žalovaný neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, ktorými by tento dôvod pre doručovanie verejnou vyhláškou jednak konkretizoval tak, ako to predpokladá úprava podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona, teda že by išlo o odôvodnený prípad zvlášť rozsiahlej stavby a zároveň k tomuto tvrdeniu neoznačil ani žiadne konkrétne dôkazy, pričom záver o naplnení tohto predpokladu pre doručovanie verejnou vyhláškou nevyplýva ani z obsahu pripojeného administratívneho spisu, ani z dôkazov produkovaných pred správnym súdom.

Správny súd poukazuje na úpravu podľa § 179 ods. 3 SSP, podľa ktorej doručenie tohto uznesenia sa zo zákona odkladajú účinky napadnutých stavebných povolení, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť. Podľa § 179 ods. 4 veta prvá SSP po právoplatnosti uznesenia podľa § 179 ods. 1 SSP správny súd konanie zastaví. Podľa § 179 ods. 6 SSP, ak proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy podľa § 179 ods. 1 SSP je prípustný riadny opravný prostriedok, môže opomenutý účastník podať novú správnu žalobu proti rozhodnutiu o tomto opravnom prostriedku. Predmetné uznesenie správneho súdu nadobudlo právoplatnosť 07.07.2020. Na základe uvedeného možno konštatovať, že účel konania bol naplnený, a to k prospechu žalobcu (sťažovateľa).

23. Správny súd viazaný ustanovením § 179 ods. 4 SSP bol vzhľadom na uvedené povinný konanie zastaviť, k čomu aj došlo (prvý výrok preskúmaného rozhodnutia správneho súdu). Pri rozhodovaní o trovách konania bolo vzhľadom na osobitný charakter konania úlohou správneho súdu rozhodovať v zmysle zásad správneho súdneho konania tak, aby bol naplnený účel zákona a zároveň ochrana ústavou garantovaných práv sťažovateľov. Interpretácia zákona nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu. V konaní je nesporné, že sťažovateľom v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde výdavky vznikli, a to minimálne trovy právneho zastúpenia a iné hotové výdavky - uhradený súdny poplatok (č. l. 37).

24. Účelom konania o žalobe opomenutého účastníka podľa § 179 SSP je účinné doručenie rozhodnutia alebo opatrenia opomenutému účastníkovi. Účinným doručením rozhodnutia alebo opatrenia opomenutému účastníkovi je naplnený účel konania a odpadá dôvod na pokračovanie v konaní pred správnym súdom; preto konanie správny súd zastaví. Je nesporné, že dosiahnutie účelu konania žalobcom - opomenutým účastníkom, predstavuje dosiahnutie úspechu v konaní, v dôsledku čoho vzniká úspešnému žalobcovi právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania (primerane § 167 ods. 1 SSP). Rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania podľa § 170 písm. b/ SSP v prejednávanej príhode potom neprichádza do úvahy, pretože rozhodujúcim faktorom je úspech žalobcu, ktorý sa prejavil v uznesení č. k. 31S/66/2020-40 z 1. júla 2020, ktorým bolo žalobe vyhovie. Následné procesné rozhodnutie podľa ust. § 179 ods. 4 SSP nemá na uvedený úspech žalobcu vplyv, ale je postupom špecifickým pre konanie o žalobe opomenutého účastníka podľa § 179 SSP. Z odôvodnenia relevantnej časti napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že správny súd sa špecifickým charakterom konania o žalobe opomenutého účastníka podľa § 179 SSP nezaoberal, svoje rozhodovanie obmedzil na konštatovanie predpokladu obsiahnutého v § 170 písm. b/ SSP.

25. Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, nakoľko správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, čím pri rozhodovaní porušil zákon, preto kasačný súd uznesenie správneho súdu v časti výroku, ktorým vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 462 ods. 1 SSP.

26. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť s tým, že je viazaný

právnym názorom kasačného súdu, pričom pri svojom opätovnom rozhodovaní vezme do úvahy aj argumentáciu sťažovateľa obsiahnutú v podanej kasačnej sťažnosti (č. l. 57). O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 SSP správny súd.

27. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.